

Tin Tức công nhân châu Á

TỔNG BIÊN TẬP : VÕ LAM XUÂN

THÀNH VIÊN BIÊN TẬP : VÕ LAM XUÂN

NẾU CÁC BẠN MUỐN ĐỌC BÁO NÀY THÌ XIN HÃY GỬI MỘT PHONG BÌ THƯ CÓ DÁN TEM TỚI ĐỊA CHỈ SAU ĐÂY BẠN SẼ CÓ THỂ ĐỌC BÁO NÀY MỖI THÁNG

ASSOCIATION FOR FOREIGN WORKER'S HUMAN RIGHTS IN PUSAN : 4F YOUSIN BUILDING, 193-9, JEONPO 2DONG, JINGU, PUSAN, SOUTH KOREA 614-865
SỐ ĐIỆN THOẠI: 051-802-3438, FAX: 051-803-9630

Bộ tư pháp sử dụng súng lưới để săn công nhân di trú như săn thú

Dân chúng Hàn Quốc đã bị sốc khi hay tin Bộ tư pháp (BTP) đã mua súng lưới để đi “săn” công nhân di trú bất hợp pháp.

Ngày 09 tháng 3 vừa qua, Bộ tư pháp đã cho mua 4 khẩu súng lưới, (loại súng dùng áp lực không khí để tung lưới trùm khiến mục tiêu trở nên bất động.) và cấp lại cả 4 khẩu súng đó cho Sở di trú Seoul. Theo chủ trương ban đầu của BTP, nếu dùng súng lưới mà phát huy được hiệu quả thì sẽ cho phát triển phương pháp này trên toàn quốc. Nhưng sau khi sự việc này bị vạch trần và bị dư luận xã hội lên án mạnh mẽ, BTP lại vội bào chữa rằng “trong quá trình truy quét, có một số thành viên của các tổ chức đoàn thể nhân dân và kể các những công nhân di trú bất hợp pháp quá khích đã đánh cả người thi hành công vụ để giải cứu cho những người bị bắt, cho nên chúng tôi đã cho mua súng lưới nhưng vẫn chưa dùng lần nào cả”.

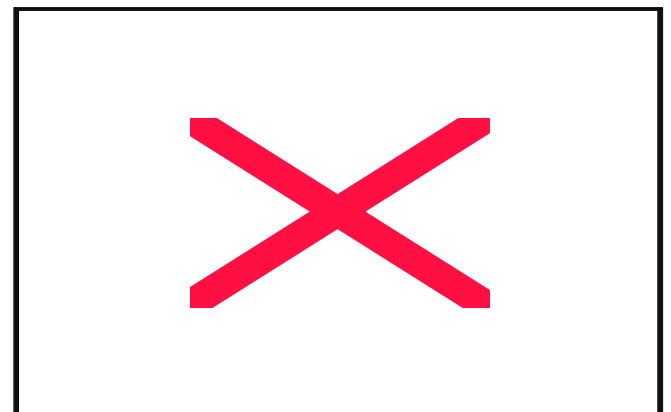
Trong quá trình đi truy quét, đội ngũ này gọi việc của họ là Truy quét công nhân di trú bất hợp pháp, nhưng họ lại dùng súng ga, còng số 8, đánh đập và chửi tục.v.v. họ coi công nhân di trú bất hợp pháp như là những tội phạm nguy hiểm.

Những tổ chức bảo vệ công nhân di trú đang phản đối rất mạnh mẽ, theo họ “ công nhân di trú

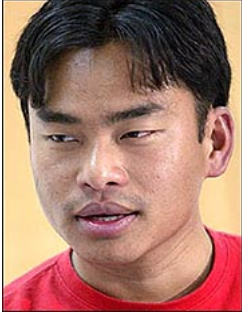
bất hợp pháp không phải là tội phạm hình sự, cũng không phải là những phạm nhân đáng khinh bỉ, họ chỉ đơn giản là những người lao động sống quá thời hạn visa mà chưa về nước, thế thôi; việc Bộ tư pháp mua súng lưới để bắt họ thì có khác gì là săn thú không?”

Chính Bộ tư pháp đã vi phạm nghiêm trọng đến danh dự của con người, cho nên, hoặc là họ phải thẳng thừng xé bỏ súng lưới đi, vì nó thể hiện tư tưởng phân biệt chủng tộc, hoặc là Bộ tư pháp hãy dùng những khẩu súng lưới đó mà trùm thử lên chính mình xem sao.

Các bạn có thể gọi điện thoại phản đối theo số: Văn phòng kiểm tra tư cách cư trú, Bộ tư pháp: 02-503-7101

Xin chào các đồng chí!

Tôi là Samar Thapa, người Nê Pal, đại diện cho đoàn biểu tình của công nhân di trú ở nhà thờ Miêng Đông. Ngày 15 tháng 2 năm ngoái, tôi bị ba hay bốn người của sở di trú bắt gần đường Dae Hak (Đại Học). Họ không thèm nói họ là ai, từ đâu đến, mà chỉ cùm tôi

một cách thô bạo rồi tống tôi lên chiếc xe thùng màu trắng.

Bộ tư pháp đã tuyên bố rằng tất cả những việc vi phạm nhân quyền, phân biệt đối xử, đàn áp, săn người, thúc ép, trục xuất cưỡng chế, biểu tình đòi quyền lợi cho công nhân di trú v.v. đều là sai trái cả. Điều đó có nghĩa là chúng ta sẽ phải giữ im lặng mặc cho cái xấu lộng hành và chúng ta sẽ phải làm việc như nô lệ mãi mãi. Và những công nhân di trú đã ở Hàn trên 4 năm thì không có liên quan gì và chỉ là những cỗ máy vứt đi hay sao?

Sau khi bị bắt, tôi bị chuyển đến cơ sở quản thúc Yơ Su. Sau hai ngày thì có thêm 2 người Trung Quốc và một người Nga nữa cũng bị nhốt chung phòng. Chúng tôi nói chuyện với nhau bằng tiếng Hàn, nhưng tiếng Hàn của chúng tôi đều dở như nhau nên đành nhìn nhau trong im lặng. Ở đó, họ chẳng tư vấn gì cả mà chỉ cho ăn và bảo hãy ở lại trong đó.

Từ ngày 17 tháng 2 chúng tôi bắt đầu tuyệt thực, và cứ mỗi khi đến giờ ăn thì chúng tôi lại hô những khẩu hiệu đấu tranh và hát những bài ca biểu tình. Một người trong sở di trú dọa tôi: “Nếu mày không ngừng làm náo loạn thì tao sẽ nhốt mày ra phòng riêng”. Tôi đáp rằng: “tôi có quyền nói những điều tôi muốn nói, đừng có dọa tôi”, nhưng họ vẫn tiếp tục dọa.

Ở đó phòng nào cũng có điện thoại công cộng có thể gọi điện 24/24 giờ. Nhưng ngày 17 có một nhân viên đến bảo là từ nay trở đi, chúng tôi sẽ không được dùng điện thoại từ 11 tối cho đến 1 giờ chiều ngày hôm sau. Không chỉ có riêng tôi mà tất cả đều bị cấm. Tôi nói với người đến phỏng vấn tình hình đó, và họ đã thoả thuận với những người trong sở di trú cho chúng tôi được gọi điện. Từ hôm đó, chúng tôi có thể gọi điện bất cứ lúc nào, nhưng người của sở di trú lại luôn cắt điện thoại bất cứ lúc nào họ muốn, vì thế, tôi đã cãi nhau với họ.

Anh bạn người Nga, Andrey cũng đã tuyệt thực với chúng tôi, nhưng họ lại đưa anh ta sang phòng khác và dọa cấm không được tuyệt thực.

Anh bạn Nga tuyệt thực là vì không nhận được tiền lương và cũng không có hy vọng về nhà. Trong thời gian ở phòng quản thúc, rất nhiều công nhân di trú đã phải khổ sở về mặt tinh thần. Những bằng hiệu đề tên của các tổ chức nhân quyền quốc gia cũng bị dỡ bỏ, và họ cũng chẳng thông báo cho chúng tôi gì cả. Tôi đã gửi đơn yêu cầu đến Hiệp hội nhân quyền quốc gia để trình bày về những vấn đề này.

Và kể từ sáng ngày mùng 5 họ dán bằng thông báo của Hội nhân quyền quốc gia ở các phòng với nội dung là Hội đã biết và đang điều tra về vấn đề này. Nhưng cũng từ hôm đó, các phòng đều bị lắp máy quay phim để theo dõi mọi hành động của chúng tôi. Họ nói là chỉ nhằm mục đích an ninh của chúng tôi, nhưng chúng tôi đã phản đối. Chúng tôi nghĩ, phương pháp an toàn nhất là hãy tư vấn và giải quyết những vấn đề của chúng tôi. Gần đây, họ còn đề ra phương châm là phải đẩy công nhân di trú về nước càng sớm càng tốt, và họ chỉ giúp công nhân lấy lại đủ số tiền để mua vé máy bay chứ không giúp đòi hết toàn bộ số tiền lương. Người bạn Trung Quốc ở cùng phòng với tôi đã về nước vào ngày 6 tháng 3.

Tiền lương mà anh ta đáng lẽ phải được nhận là 650 ngàn won, nhưng họ chỉ đòi giúp cho anh ta 250 ngàn won và đẩy luôn về nước. Như vậy, ở phòng quản thúc này quả là có quá nhiều vấn đề, ngoài những gì tôi biết, chắc chắn sẽ còn nhiều vấn đề mà tôi chưa biết được.

Tôi mong rằng các tổ chức nhân quyền và các đoàn thể hãy quan tâm giúp đỡ những công nhân bị nhốt trong trung tâm quản thúc này. Không chỉ riêng gì trung tâm quản thúc ở Yơ Su, mà ở các trung tâm trên toàn quốc, vấn đề nhân quyền đang bị xâm hại nghiêm trọng. Kính mong các cơ quan đoàn thể và các anh em công nhân di trú hãy để tâm đến vấn đề này.

Tôi xin chân thành cảm ơn.
Trung tâm quản thúc thuộc Sở di trú Yơ Su
Samar Thapa.

♦ Sau khi bị giam và đấu tranh tuyệt thực suốt 32 ngày, ngày 1 tháng 4 Samar Thapa đã trở về với gia đình an toàn dù Nê Pan đang có nội chiến và bị chính phủ cũng không gây khó dễ gì. Những ý kiến của Thapa viết gửi cho đồng nghiệp đã được thu thập lại và được tổ chức bảo vệ công nhân di trú An Yang in thành sách. Các bạn có thể mua đọc, giá 10 ngàn won/1 quyển. Tất cả những tài liệu và tiền quyên góp được sẽ được dùng để giúp cho Thapa đạt được nguyện vọng của mình.

Để có thông tin chi tiết hơn, xin bạn hãy liên lạc theo địa chỉ: 031) 444-2876 / kafi@kafi.or.kr

Tôi bị đuổi việc do tai nạn lao động

Hỏi : Tôi là Li Lian, người Trung Quốc. Tôi đến Hàn Quốc vào tháng 12 năm 2002 với tư cách là tu nghiệp sinh. Tôi từng làm việc cho một công ty sản xuất dây thừng gần Pusan. Đến tháng 4 năm 2003 thì tôi bị tai nạn trong nhà máy. Tôi đã phải nhập viện để mổ bàn tay trái rất nhiều lần nhưng cho đến nay, tay trái của tôi vẫn không thể cử động bình thường như trước được nữa vì các ngón tay chỉ còn lại cái hình dạng của nó thôi còn xương ngón tay thì đã bị vỡ mất rồi.

Tôi được công ty giải quyết đền bù và chi trả viện phí theo luật bảo hiểm tai nạn công nghiệp (gồm viện phí, tiền lương tháng trong thời gian nghỉ việc, tiền bồi thường thương tật lao động). Đến tháng 2 vừa qua thì thời gian điều trị đã kết thúc. Theo yêu cầu của chủ công ty tôi đã phải làm việc 10 ngày. Một hôm, ông ta bảo tôi: "Mày phải về Trung Quốc thôi. Tao đã cố gắng hết sức để đền bù tai nạn cho mày. Giờ đây, tao đã hết trách nhiệm rồi. Mày phải kí vào đây là mày sẽ không bao giờ khiếu kiện để đòi tao bồi thường thêm nữa."

Tôi không biết phải làm sao khi mà ngón tay còn đau. Tôi đã làm việc rất tốt nhưng chủ công ty vẫn bảo tôi phải về Trung Quốc. Tôi phải làm gì bây giờ?

Trả lời : Kể từ năm 2000, bảo hiểm tai nạn công nghiệp được áp dụng cho toàn thể công nhân bao gồm cả công nhân di trú không phân biệt là người hợp pháp hay bất hợp pháp. Giám đốc của bạn có thể đã lấy cớ rằng lỗi gây ra là do bạn gây ra, hơn nữa bạn là công nhân di trú bất hợp pháp nên không được hưởng bồi thường tai nạn lao động công nghiệp. Nhưng ông ta đã nói dối, bởi lẽ, nếu bạn nộp đơn xin được bồi thường tai nạn công nghiệp thì chủ sẽ bị thiệt rất nhiều như phải trả thêm tiền bồi thường hoặc phải nộp tiền phạt cho sở di trú vì ông ta đã tuyển dụng công nhân di trú bất hợp pháp. Tuy nhiên, chúng tôi nghĩ rằng làm đơn xin bảo hiểm là cách tốt nhất để bạn được điều trị và nhận tiền bồi thường tai nạn đúng theo qui định của luật pháp.

Trong trường hợp này, bạn đã được công ty bảo hiểm chi trả tiền viện phí, tiền điều trị, tiền lương nghỉ việc và bồi thường thương tật v.v.

Việc chi phí bảo hiểm là điều kiện bắt buộc tối thiểu đối với các chủ công ty khi các công nhân của họ bị tai nạn trong nhà máy. Cho dù bạn đã được công ty bảo hiểm chi phí hoàn toàn nhưng về mặt dân sự, chủ công ty vẫn phải bồi thường cho bạn. Vì vậy, bạn có quyền nhận được một khoản tiền bồi thường từ giám đốc công ty tính theo tỉ lệ thương tật sau khi điều trị, và theo mức độ trách nhiệm gây lỗi của giám đốc. Nhưng những thủ tục này sẽ rất phức tạp nếu

bạn tự làm. Vì để có tư cách pháp nhân, bạn phải có một luật sư bào chữa, và mất nhiều thời gian. Hơn nữa, bạn cũng phải có đủ bằng chứng chứng minh mình bị tai nạn trong quá trình lao động. Và khi ra trước toà, đừng bao giờ tố cáo rằng chủ công ty là người tồi tệ, xấu xa cả vì ở toà án, chỉ có bằng chứng mới là điều đáng tin duy nhất và chỉ bạn sẽ chỉ thắng kiện khi cung cấp đủ bằng chứng mà thôi.

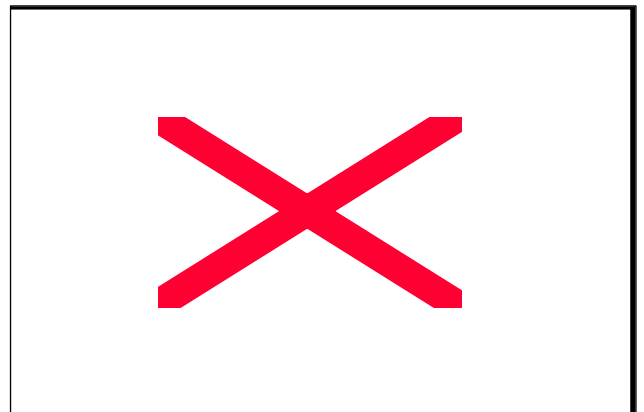
Điều thuận lợi cho bạn là giám đốc đã hợp tác và bồi thường cho bạn. Hầu hết các chủ công ty nghĩ rằng họ thật ngây thơ và đại dốt khi phải đóng tiền bảo hiểm.

Trong trường hợp của Li Lian, công ty đã quá khôn khéo khi tiến hành bồi thường và chi trả những khoản tối thiểu và giả vờ như đã làm hết sức mình vì Li Lian. Chủ công ty cũng biết rõ rằng ông ta không thể sa thải một công nhân khi họ đang còn phải điều trị, nên ngay khi thời gian điều trị kết thúc, họ đã ra quyết định sa thải Li Lian. Chúng tôi đã yêu cầu công ty đại diện quan tâm và đổi nhà máy cho Li Lian nhưng người của công ty đại diện từ chối không muốn đến Pusan để đàm phán để đàm phán về vấn đề này. Nhưng khi chúng tôi tuyên bố rằng nếu đại diện không đến, chúng tôi sẽ kiện, vì vậy, họ đã phải đến Pusan.

Kết quả của cuộc gặp giữa người đại diện và người của hiệp hội nhân quyền ở Pusan là không còn cách nào để chuyển công ty và cũng không được bồi thường thêm. Chúng tôi cũng đã gặp giám đốc công ty của Li Lian nhưng ông ta phàn nàn nhiều về Li Lian. Tất cả các giám đốc công ty nghĩ rằng: Công nhân chỉ có giá trị khi họ làm việc chăm chỉ mà không ca thán gì. Nhưng ngay khi họ bị tai nạn lao động công nghiệp thì họ trở nên vô dụng và là gánh nặng cho công ty. Cho nên, chúng ta phải đấu tranh để giành lại những quyền lợi của mình.

Chúng tôi đang giúp Li Lian là hồ sơ để kiện chủ công ty ra toà, vẫn biết rằng để có chiến thắng thì đây sẽ là một hành trình dài.

Tuy vậy, điều quan trọng là chúng ta kiện nhưng không phải là vì tiền mà là vì lòng tự tin của công nhân chống lại lí tưởng của chủ nghĩa tư bản đối đãi với công nhân như vật dụng chỉ dùng một lần.

★★★Quảng cáo

Xin mời đi các bài giảng về luật lao động

Quyền không bị phân biệt đối xử; quyền được nhận lương xứng đáng theo công việc mình làm; quyền được đảm bảo sức khỏe khi làm việc; quyền yên tâm về vấn đề đuổi việc...!!! Làm sao chúng ta có thể đoạt lại được những quyền lợi mà luật pháp đã qui định? Chẳng lẽ không có cách nào để vừa đem lại hy vọng cho những công nhân làm việc chăm chỉ, nhiệt tình lại vừa dạy cho những kẻ quản lý bất nhân một bài học hay sao? Xin mời các bạn hãy đến với buổi tọa đàm về luật lao động dành cho người lao động.

Thời khoá biểu và chủ đề bài giảng

Tháng 5 – Tôi làm việc bao nhiêu rồi nhỉ? - thời gian làm việc, kì nghỉ cho hàng năm, hàng tháng v.v

Tháng 6 – Bài giảng đặc biệt – Tên tôi là Công nhân

Tháng 7 – Tôi sẽ làm thế nào khi bị đuổi việc vô lí? - Bỏ việc, đổi nghề, tạm thời nghỉ việc, thủ tục để được giúp đỡ,

Tháng 8 – Công ty không tồn tại nữa? - Chuyển đổi kinh doanh, bán công ty, phá sản v.v,

Tháng 9 – Tôi có phải là công nhân chính thức không? Công nhân được gửi đi; công nhân được tuyển dụng đặc biệt v.v.

Tháng 10 – Bài giảng đặc biệt – Tư bản chủ nghĩa, mày là cái gì?

Tháng 11 – A! bạn tôi bị tai nạn rồi. - Bảo hiểm bồi thường công nghiệp, bảo hiểm an toàn và sức khỏe công nghiệp .v.v

Tháng 12 - Tiền lương tối thiểu, tứ đại bảo hiểm là gì(bảo hiểm 4 điều quan trọng nhất)? Luật tiền lương tối thiểu, Luật tứ đại bảo hiểm v.v

Tháng 01 - Sống như công nhân hợp đồng. – công nhân hợp đồng và luật pháp

Tháng 02 – Bài giảng đặc biệt – Sao lại làm việc tuần 5 ngày?

Thời gian: Vào lúc 7 giờ thứ 4 của tuần thứ 3 hàng tháng

Địa điểm: Tầng 5, Trung tâm khai thác nguồn nhân lực(인력개발센터), gần ga tàu điện ngầm số 25, ga Tongnae (동래) ở thành phố Busan. Đơn vị tổ chức: Tổng công đoàn Hàn Quốc(KCTU)/ 노무법인 나라

Lệ phí tham gia: Miễn phí Để đăng kí và biết thêm chi tiết, xin hãy gọi điện về Hiệp hội nhân quyền Pusan theo số máy: 051-802-3438

Tin Việt Nam(Vietnam news)

Chậm trả lương doanh nghiệp sẽ bị phạt nặng

Theo Nghị định, mức phạt từ 500.000 đồng đến 10 triệu đồng sẽ áp dụng cho hành vi trả lương cho người lao động thấp hơn mức lương tối thiểu trong trường hợp ngừng việc không do lỗi của người lao động. Ngoài ra, người sử dụng lao động có thể bị cảnh cáo hoặc phạt tiền từ 100.000 đồng đến 500.000 đồng nếu không xây dựng thang, bảng lương, định mức lao động; hay khấu trừ tiền lương của người lao động mà không thảo luận với Ban chấp hành Công đoàn cơ sở. Mức phạt 1-5 triệu đồng sẽ áp dụng với doanh nghiệp không trả lương trực tiếp, đầy đủ, đúng hạn, tại nơi làm việc; trả lương chậm nhưng không đền bù. Theo một cán bộ công đoàn, những quy định trên cần được hướng dẫn cụ thể hơn mới có hiệu lực thực tế. Ông cho biết, khi tuyển dụng, chủ doanh nghiệp thường đưa ra mức thu nhập trên gói để lôi kéo lao động. Tuy nhiên, khi xây dựng bảng lương, họ lại chia nhỏ mức thu nhập nói trên thành lương, các loại phụ cấp khác như liên lạc, đi lại, trách nhiệm... Thông thường, mức lương chỉ chiếm một phần nhỏ trong tổng thu nhập, nhằm trốn nghĩa vụ nộp bảo hiểm xã hội. Do vậy, nếu chủ doanh nghiệp trừng phạt người lao động bằng cách cắt phụ cấp thì Nhà nước cũng đành bó tay, trừ khi có các quy định cụ thể hơn. "Thực tế, việc đột ngột cắt các loại phụ cấp đã khiến xảy ra nhiều vụ đình công của công nhân thời gian gần đây. Rút cuộc, khi pháp luật rõ đến, thì người vi phạm hợp đồng lao động lại chính là người chịu thiệt thòi".

<Theo VnExpress>

Trang văn nghệ dành cho

Công nhân di trú VN ở Hàn Quốc

Đời mẹ

Nguyễn Đình Khoa

Sớm ra trời lạnh tay run

Mẹ tôi đi cấy giống vun hai đầu

Áo tôi mưa nắng bạc màu

Gót chân cũng nứt nẻ màu gió sương

Vì con đời mẹ không sờn

Da nhăn, tóc bạc mẹ nào tiếc chi

Bồng bênh gánh mạ xuân thì

Gieo xanh đời lúa mẹ vì chúng con

Xa quê xa cả mẹ hiền

Thương quê thương mẹ sớm chiều đợi con.

(Hàn Quốc ngày 03 tháng 4 năm 2004)